

D. MILAS, J. i V. MATIJEVIĆ, osnovna škola u Makarskoj

— Dinko Milas, Turističko stambeno naselje Mareda, Arhitektura, 1984—85, 189—195. Arhitektura u Hrvatskoj 1945—1985, ibid., 1986, 196—199. — Urbanistički institut SR Hrvatske 1947—1987 (monografija), Zagreb 1988. — I. Maroević, Arhitektura i urbanizam u Hrvatskoj, ŽU, 1988, 43—44. T. Pl.

MILAŠEVIĆ, Bogoje, klesar (Dubrovnik, XV. st.). God. 1404. kleše lukove i pilastre za zvonik dominikanskoga samostana u Dubrovniku s A. Marojevićem, a 1412. pilastre za benediktinski samostan na Lokrumu. Izrađivao arhit. i dekorativne dijelove na različitim dubrovačkim privatnim zgradama.

LIT.: C. Fisković, Naši graditelji i kipari XV i XVI stoljeća u Dubrovniku, Zagreb 1947, str. 93 i 112—113. — Isti, Lokrumski spomenici, Bulletin JAZU, 1963, 1—2, str. 57. D. Kt.

MILČINOVIĆ, Andrija, književnik (Sisak, 10. XI. 1877 — Zagreb, 28. XI. 1937). Studirao dramaturgiju u Münchenu i Hamburgu. God. 1904. vratio se u Zagreb gdje je bio tajnik Društva hrvatskih umjetnika (1905—10) te kustos Muzeja za umjetnost i obrt. Svojim se novelama svrstava u hrv. modernu. Bavio se kazališnom i lik. kritikom, pisao prikaze

P. M. MILIČEVIĆ, palača Divona u Dubrovniku

o lik. umjetnicima, zagrebačkim muzejima, umjetničkom obrtu i nar. umjetnosti.

BIBIL.: Muzej za umjetni i narodni obrt, Hrvatska, 1907, 44—49; Za naš umjetni obrt, Zvono, 1908, 12; Izložba Meštrović—Rački, Pokret, 1910, 98; Ivan Meštrović, Savremenik, 1910, 2, 5; O životu Mirka Račkoga, ibid., 1910, 6; Joza Kljaković, ibid., 1910, 12; Josip Plečnik, ibid.; Toma Rosandić, ibid., 1911, 1; Ivan Benković, ibid.; Izložba Tomislava Krizmana, Hrvatski pokret, 1911, 289; Ivo Kerdić, Savremenik, 1912, 4; Vladimir Becić, ibid., 1912, 6; Ljubo Babić, Narodne novine, 1913, 207; Dešković i Vanka, Savremenik, 1913, 12; Moderna galerija, Književne novosti, 1914, 9; Izložba narodne umjetnosti, Hrvatska njiva, 1917, 5; Milan Steiner, Savremenik, 1919, 2 i 10; XVII. izložba Proljetnog salona, Slobodna tribuna, 1923, 486. R.

MILENGRAD, utvrđeni grad u J dijelu Ivanšćice u Hrvatskom zagorju. Smješten je nad provalijom; ima nepravilan tlocrt, prilagođen terenu. Kula polukružne osnove branila je ulaz s mostom. Bio je u posjedu Herkffija i Patačića, a od XVII. st. spominje se kao ruševan.

MILETIĆ, Slavko, kipar (Sušak, 20. VI. 1897 — Zagreb, 24. VI. 1970). Po zanimanju sudac. Učio kod Đ. Jovanovića u Beogradu (1931—32); bio pod utjecajem A. Augustinčića. Radio je realističke portrete i poprsja (Sindelić, 1938; Dobrica Milutinović i Stevan Sremac, 1939; Maršal Tito, 1953; A. Janigro i L. Stokowski, 1956; Ghetaldus, 1957), figuralne kompozicije (Rudari, 1940; Spomenik borcima u Orahovici, Ribar i polip, 1957; Ranjeni kurir na konju, 1958) i reljefe (Građenje Čele-kule, 1938; Matija Gubec, Rad na gradnji, 1954). Izlagao u Nišu (1938) i Zagrebu (s R. Pavelićem, 1964).

LIT.: S. Kostić, Poklon zagrebačkog vajara Svilajncu, Novi put (Svetozarevo), 22. X. 1969. R.

MILIČEVIĆ, Marko, klesar (XIV/XV. st.). Učio zanat kod franc. majstora Ivana Antunova iz Viennea, koji je radio u Dubrovniku i Korčuli. Od 1408. surađuje na gradnji korčulanske katedrale i njezina zvonika. Njegovi sinovi Ratko i Ivanac također su klesari, a Andrija je utemeljitelj loze Andrijića.

LIT.: C. Fisković, Korčulanska katedrala, Zagreb 1939. — V. Foretić, Podrijetlo porodice korčulanskih kamenara Andrijića, Peristil, 1960, 3.

MILIČEVIĆ, Paskoje Mihov, graditelj (? , oko 1440 — Dubrovnik, 1516). Vjerojatno je bio iz Stona ili stonske okolice gdje je imao posjede. Pretpostavlja se da je bio đak Michelozzija u vrijeme njegova boravka u Dubrovniku 1461—64. God. 1466—1516. službeni je graditelj i inženjer Republike.

Prvi je poznati Miličevićev rad okrugli bastion iz 1470. pod kulom Sv. Luke u dubrovačkoj luci. God. 1485. projektira i gradi dubrovačku luku i lukobran (Kaše), a 1491. gradi se po njegovu planu lukobran i uređuje luka Maloga Stona. Radio je na izgradnji utvrda u Dubrovniku i Stonu; kule u sklopu tih utvrda kružnoga su tlocrta, solidno građene, s visokim kosinama. Gradio je i prvi dio predzida S od dubrovačkih vrata od Pila i kameni most pred tim vratima, potom 1506. juž. predzide Stona s vanjskim vratima i mostom (porušeno 1905, djelomično obnovljeno 1961). Po njegovim je nacrtima obnovljeno pročelje zgrade Velikoga vijeća (srušeno 1864) i Arsenala prema Placi. Sposobnost vrsna arhitekta pokazao je izvedbom sakristije dominikanskoga samostana, a osobito projektom za skladnu palaču Divone (Sponze), koja je jedno od likovno najuspjelijih rješenja gotičko-renesansnoga sloga na našoj obali. — Uz graditeljstvo bavi se lijevanjem brončanih topova, te gradnjom i usavršavanjem mlinova. U Rijeci dubrovačkoj povisio je i uredio vodopad te osnovao rafineriju bakra koja je počela raditi 1515.

LIT.: C. Fisković, Naši graditelji i kipari XV i XVI stoljeća u Dubrovniku, Zagreb 1947. — L. Beritić, Dubrovački graditelj Paskoje Miličević, Split 1948. — Isti, Izgradnja dubrovačke luke, u knjizi: Dubrovačko pomorstvo, Dubrovnik 1952. — Isti, Stonske utvrde, Anali—Dubrovnik, 1954, 1955. i 1956. — Isti, Utvrđenja grada Dubrovnika, Zagreb 1955. — Lj. Karaman i C. Fisković, Pri završetku razgovora o dubrovačkoj Divoni, Prilozi—Dalmacija, 1960. — L. Beritić, Urbanizam dubrovačkih luka, Pomorski zbornik, 1962. — Zlatno doba Dubrovnika XV i XVI. st. (katalog), Zagreb 1987. R.

MILIČEVIĆ, Ratko Ivančev (Ivančić), klesar (Korčula, XV. st.). Učio 1415. zanat kod P. Pozdančića u Veneciji. God. 1431. gradio je stariju crkvu sa zvonikom u Blatu na Korčuli; 1435. radi na izgradnji korčulanske katedrale, a 1438. obvezao se izgraditi kuću Korčulaninu Marinu de Angelisu. Istodobno radi i za Dubrovnik, a spominje se i njegov jednogodišnji boravak u Splitu. Za dubrovački Knežev dvor radio je razne klesarske ukrase u razdoblju 1431—52, saziđao je trijem palače Sandalja Hranića (1452), te klesao građevne ukrase na više vlastelinskih kuća u Dubrovniku.

Z. MILIĆ, *Dolina Mirne*

LIT.: C. Fisković, *Korčulanska katedrala*, Zagreb 1939, str. 18–20, 22, 23, 43, 45, 70. — *Isti*, *Naši graditelji i kipari XV i XVI stoljeća u Dubrovniku*, Zagreb 1947, str. 27, 58, 59. — *Isti*, *Zadarski sredovječni majstori*, Split 1959, str. 46, 47. N. B. B.

MILIĆ, Bruno, arhitekt i urbanist (Rijeka, 15. VIII. 1917). Studij arhitekture završio u Zagrebu 1942, gdje je profesor na Arhitektonskoj fakultetu. Osim arhitekturom, pretežno se bavi urbanističkim i prostornim planiranjem. Važnija su mu ostvarena djela tipske škole (1947–48), laboratorijski sklop »Fotokemike« u Zagrebu (1948–49), industrijski sklop »Bosanka« u Blažuju (s J. Jelovcem, 1950–52), stambena zgrada »Meandar« u Nikšiću (1958) i stambeno-poslovni blok s hotelom i kinematografom »Forum« u Zadru (1965). Izradio je provedbeni urbanistički plan za povijesni dio Zadra (1955–56), urbanističke projekte za predio »Varoš« u Nikšiću (1958), pojedine gradske cjeline povijesnoga Zadra (1959–61), planove za turističku zonu Bale–Rovinj (1972), prostorni plan sveučilišnih ustanova na Horvatovcu i Šalati u Zagrebu (1978–79) te urbanistički i pejzažno oblikovao pretpostor tunela »Učke« (1978). Sudjelovao je na natjecanjima za uređenje tvrđave Petrovaradina u Novome Sadu (1954, I. nagrada), plan obnove i revitalizacije Zadra (1954, I. nagrada), zgradu »Vjesnika« u Zagrebu (1957, III. nagrada), za prostorni plan turističkoga kompleksa »Puntamika« u Zadru (1968, I. nagrada). Izradio je više idejnih studija za obnovu i uređenje parka Maksimira, za novi Botanički vrt u Zagrebu te za novi park u Novome Zagrebu.

BIBL.: *Valorisation des monuments et sites historiques dans le plan d'aménagement de Zadar*, Milano 1958; *Zelenilo u historijskom ambijentu naših gradova*, u zborniku: Institut za vrtlarstvo in oblikovanje krajine Univerze v Ljubljani, Ljubljana 1970; *Funkcionalni grad prije i poslije Atenske povelje*, Arhitektura, 1984–85, 189–195; *Razvoj grada kroz stoljeća, I. Prapovijest–Antika*, Zagreb 1990; *Tragovi baroka u povijesnim perivojima sjeverozapadne Hrvatske*, u knjizi: *Vrtna umjetnost na tlu Jugoslavije*, Zagreb 1990; *Prolegomena za urbanološki atlas Hrvatske*, Prostor, 1993, 1; *Razvoj grada kroz stoljeća, I. Prapovijest–Antika*, Zagreb 1994; *Vrtovi srednjeg vijeka*, Prostor, 1994, 1–2, 3–4; *Razvoj grada kroz stoljeća, Srednji vijek*, Zagreb 1995.

LIT.: S. Batusić, *Umjetnost u slici*, Zagreb 1961. — I. Maroević, *Novo u starom* (katalog), Zagreb 1976. — E. Šmit, *Opereta u dva čina*, ČIP, 1986, 7–8. — *Arhitektura u Hrvatskoj 1945–1985*, Arhitektura, 1986, 196–199. Z. Kol. i R.

MILIĆ, Zdravko, slikar (Labin, 1. XI. 1953). Završio studij na Akademiji u Veneciji (C. Zotti). God. 1988. usavršavao se na Ecole Supérieure des Beaux-Arts u Parizu (R. Licate). Reducirane motive istarskoga krajolika svodi na simbolične strukture bliske geometrijskome, apstraktnome konceptu (*Jutro*, 1977; *Monolit*, 1980). Nakon 1980. uključuje u svoje kompozicije figuralne pojedinosti (*Igre na površini*, 1983; *Zeus*, 1985; *Introibo I*, 1991; *Fliper pejzaž IV*). U suradnji s Galerijom del Cavallino u Veneciji realizirao videoprograme *Doživljaj papira* i *Identitet*. Izdao grafičke mape (*Gruppo aperto*, 1978; *Kamen valovi brazde*, 1981; *Histria erotica*, 1984. i *Mala lirska kronika*, s pjesmama Borisa Biletića, 1989). — Samostalno izlagao u Labinu, Veneciji, Puli, Trevisu, Rovinju, Rijeci, Šibeniku, Opatiji, Somboru, Koprju, Puli i Zagrebu.

LIT.: V. Ekl, *Zdravko Milić* (katalog), Sombor 1984. — A. Medved, *Zdravko Milić* (katalog), Koper 1985. — N. Šegota, *Zdravko Milić* (katalog), Rijeka 1994. — B. Valušek, *Sanja Švrliuga Milić i Zdravko Milić* (katalog), Motovun 1991. Ž. Sa.

MILITKOVIĆ, Radivoj, zlatar (XV. st.). U Dubrovniku je skovao 1476. zajedno s Novakom Korenićem osam srebrnih tanjura kao dar Dubrovačke Republike za vjenčanje ugarskoga kralja Matijaša Korvina.

LIT.: C. Fisković, *Dubrovački zlatari od XIII do XVII stoljeća*, SHP, 1949, I, str. 190, 245.

MILKO HVALISLAVOV, klesar (Bar, XIV. st.). U mladosti dolazi u Dubrovnik gdje 1323. stupa u nauk kod graditelja Blaža. Radio kamene ukrasne arhit. dijelove (vrata, prozore, umivaonike) za privatne naručitelje i dubrovačku općinu, neke zajedno s bratom Obradom; 1342. odlazi u Split gdje radi s pomoćnicima. God. 1335. isporučio višedijelni prozor kotorske građaninu Marku Šimunovu.

LIT.: C. Fisković, *Prvi poznati dubrovački graditelji*, Dubrovnik 1955, str. 78–81, 102–106. — D. Bošković, *Stari Bar*, Beograd 1962, str. 253–256. R.

MILLER (Müller), Kozma, klesar iz Krškoga (XVII. st.). S biskupom B. Vinkovićem potpisao je 7. I. 1640. ugovor o izradbi portala zagrebačke katedrale s kipovima u nišama, »po uzoru na portal opatije u Jáku« (Madžarska) iz romaničkoga razdoblja. M. je posao završio 1643, no plastični ukras portala potpuno je dovršen 30-ak godina poslije. Na portalu je bilo više od 20 plastika, modelacijom i razmještanjem različitih od zadanoga uzora (*Krist i dvanaest apostola*, dva reljefa *Navještenja*, Sv. Stjepan, Sv. Ladislav, dva lava, spomen-ploče); kipovi su klesani grubo, prilično statično. Opći dojam te velike kompozicije bio je renesansni s odrazom previranja raznih strujanja u manirizmu. Portal je uklonjen za

K. MILLER, stari portal zagrebačke katedrale, fotografija prije potresa 1880.

